

Metodyki programowania

Wybrane metodyki zwinne

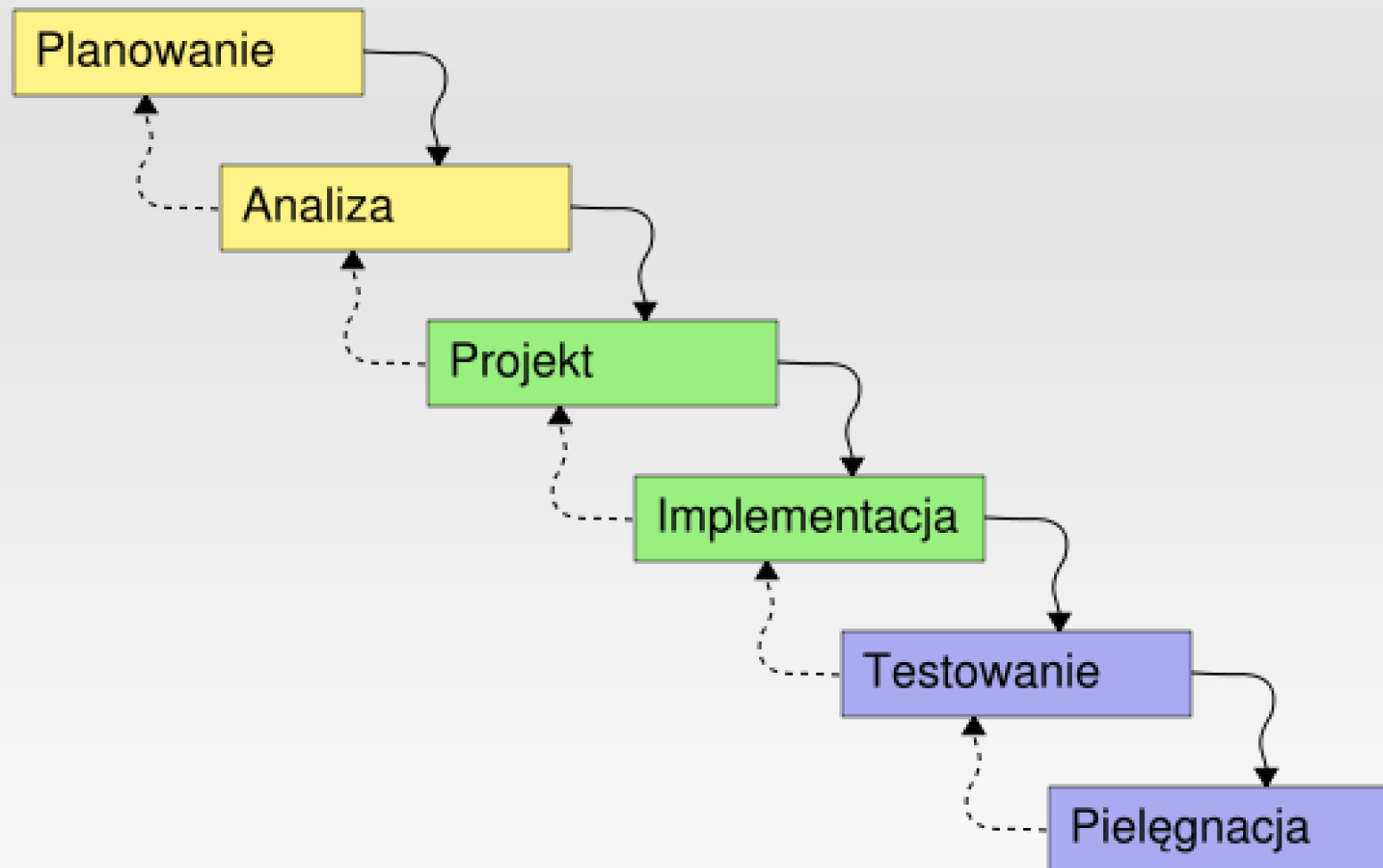
TRADYCYJNE:

- RUP (Rational Unified Process) – spiralny, rozbudowany
- PRINCE2 (Projects In Controlled Environments) – kaskadowy, rozbudowany

ZWINNE:

- Scrum
- XP
- Xprince (miks XP, PRINCE2 i RUP)

Model kaskadowy

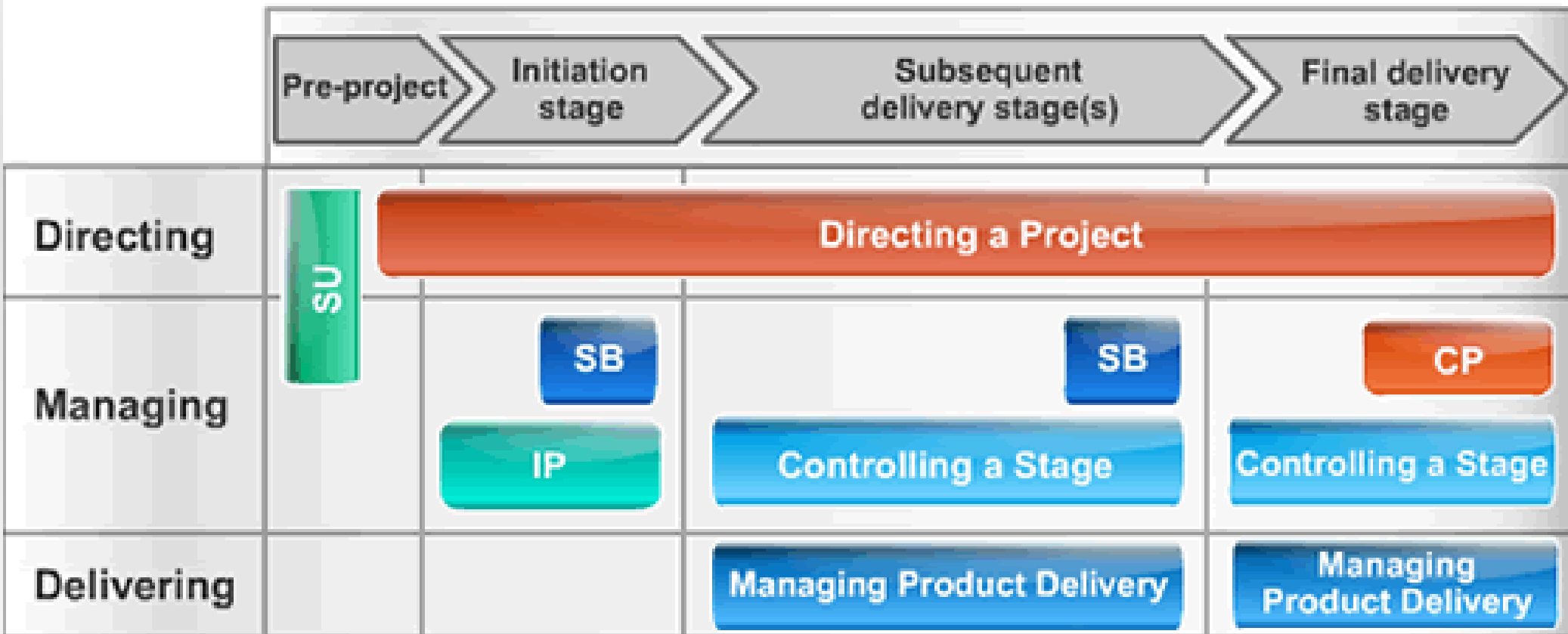
Model kaskadowy

1. Planowanie systemu (w tym specyfikacja wymagań)
 2. Analiza systemu (w tym Analiza wymagań i studium wykonalności)
 3. Projekt systemu (poszczególnych struktur itp.)
 4. Implementacja (wytworzenie kodu)
 5. Testowanie (poszczególnych elementów systemu oraz elementów połączonych w całość)
 6. Wdrożenie i pielęgnacja powstałego systemu.
- Nie można przejść do następnej fazy przed zakończeniem poprzedniej
 - Model ten posiada bardzo nieelastyczny podział na kolejne fazy
 - Iteracje są bardzo kosztowne - powtarzamy wiele czynności

PRINCE2

- Strategiczne zarządzanie projektem (ZS) – Directing a project (DP)
- Uruchamianie Projektu/Przygotowanie Założeń Projektu (PP) – Starting up a project (SU)
- Inicjowanie projektu (IP) – Initiating a project (IP)
- Sterowanie Etapem (SE) – Controlling a stage (CS)
- Zarządzanie Wytwarzaniem Produktów (WP) – Managing product delivery (MP)
- Zarządzanie Zakresem Etapu (ZE) – Managing stage boundaries (SB)
- Zamykanie Projektu (ZP) – Closing a project (CP)

PRINCE2

Key

SU = Starting up a Project

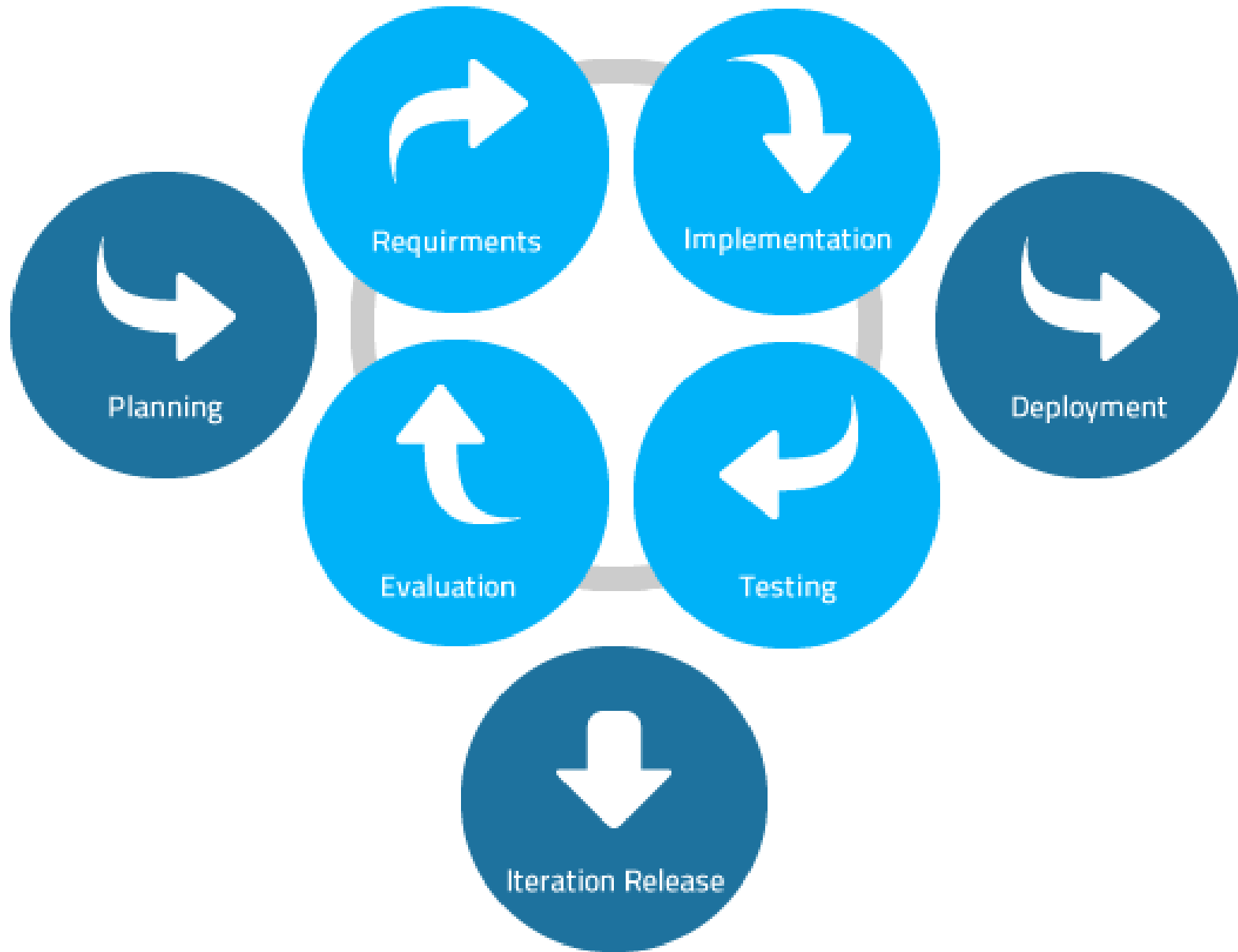
IP = Initiating a Project

SB = Managing a Stage Boundary

CP = Closing a Project

Based on OGC PRINCE2® material. Reproduced under licence from OGC.

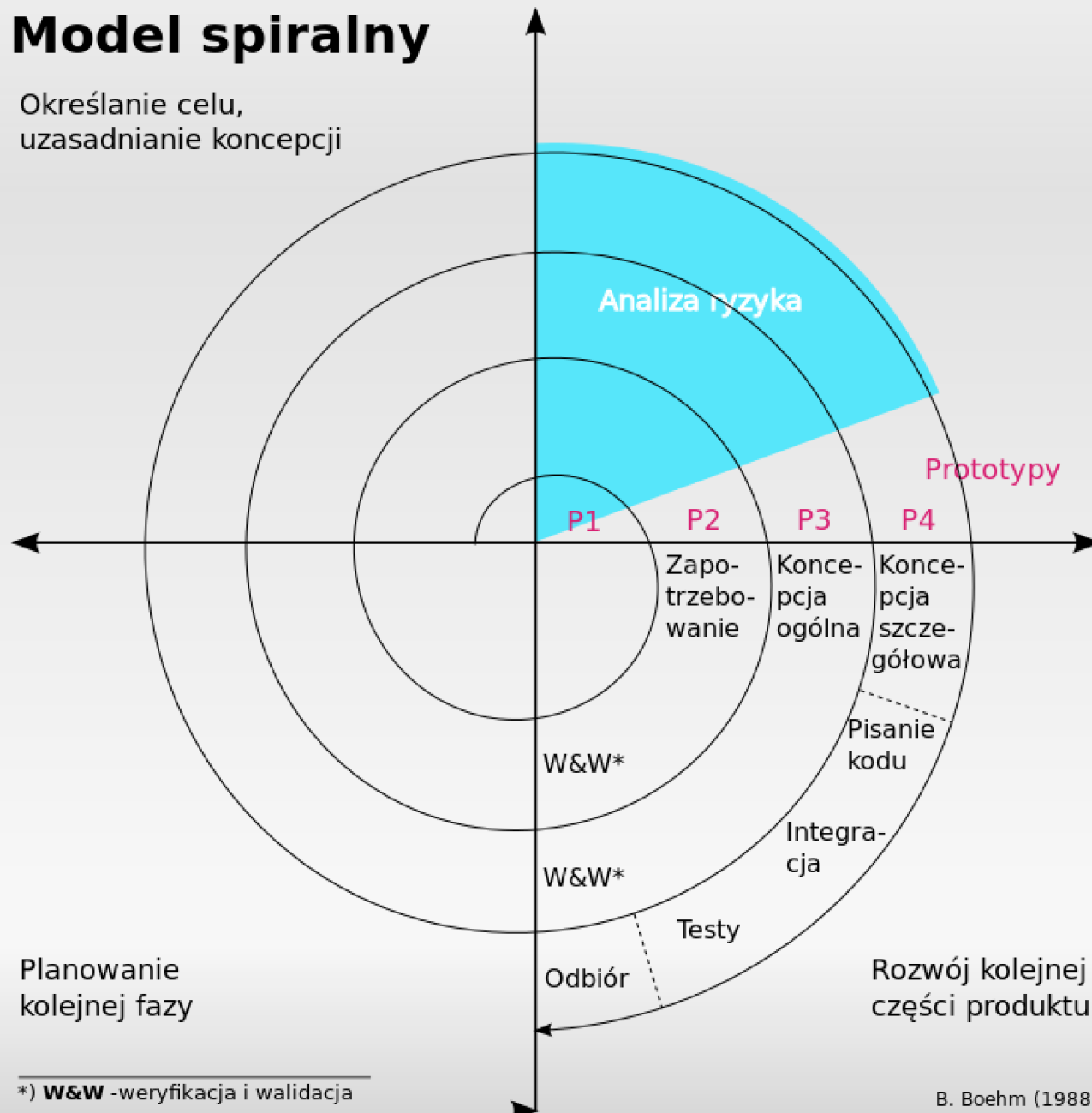
Model przyrostowy

Model spiralny

Model spiralny

Określanie celu,
uzasadnianie koncepcji

Planowanie
kolejnej fazy

W każdym cyklu:

- Ustalanie celów
- Rozpoznanie i redukcja zagrożeń
- Tworzenie i zatwierdzanie
- Ocena i planowanie

*) **W&W** - weryfikacja i walidacja

Model spiralny i przyrostowy

- Częste kontakty z klientem (w porównaniu do modelu kaskadowego)
 - Faza oceny w każdym cyklu (pozwała uniknąć błędów lub wcześniej je wykryć)
 - Wykorzystanie przez klienta fragmentów systemu (prototypy)
 - Brak konieczności zdefiniowania z góry całości wymagań - cały czas istnieje możliwość rozwijania projektu
 - Częste kontrole jakości w kolejnych cyklach - nastawienie na wykrywanie błędów i działania kontrolne, a nie na zapobieganie
 - Orientacja na zarządzanie, czas i budżet.
-
- Trudności z określeniem pozbioru funkcji niezależnych (moduły)
 - Konieczność implementacji szkieletu – dodatkowy nakład pracy
 - Wysoki koszt usuwania błędów wykrytych w finalnych etapach projektu

RUP - Lista najczęstszych błędów

- Zarządzanie wymaganiami ad hoc (najczęściej brak zarządzania nimi)
- Niejednoznaczna, nieprecyzyjna komunikacja
- Architektura oprogramowania nieodporna na obciążenia (ang. Brittle architecture)
- Zbytня, niepotrzebna złożoność oprogramowania
- Niewykryte niespójności w wymaganiach, projekcie oraz implementacji
- Brak lub niewystarczające testowanie
- Subiektywna ocena postępu projektu
- Brak zarządzania ryzykiem
- Brak automatyzacji prowadzenia projektu

Tradycyjne metodyki - wady

- Długoterminowe planowanie
- Mała elastyczność
- Sformalizowany zapis dokumentacji
- Programiści pełnią rolę drugorzędną

- Trudne zmiany w systemie
- Ograniczony kontakt z użytkownikiem / klientem (zebranie wymagań, testy)
- Brak wykorzystania potencjału programisty
- Rozsynchronizowanie budżetu, czasu pracy i oczekiwań klienta

Manifest agile

- Individuals and interactions over processes and tools
- Working software over comprehensive documentation
- Customer collaboration over contract negotiation
- Responding to change over following a plan

Tradycyjne i zwinne metodyki cd

- Skupianie się na funkcjach oprogramowania (mniej dokumentacji) – oprogramowanie wytwarzane skokowo (za każdym razem dodawana jest działająca funkcjonalność)
- Współpraca z klientem – okresowe dostarczanie fragmentów oprogramowania (części funkcjonalności).
- Szybkie reagowanie na zmiany - częste spotkania kontrolne.

- Brak dokładnej specyfikacji (wiedza o projekcie w zespole)
- Trudne do przewidzenia koszty wytworzenia programu
- Klient musi być gotowy na częstą komunikację
- Potrzeba wysokich kwalifikacji programistów (kreatywność, rozwiązywanie problemów, decyzyjność)

XP – Extreme programming

- Iteracyjność (krótkie kroki, bez planowania kolejnych iteracji).
- Brak ustalonej architektury – można zmieniać podczas trwania projektu
- Testy jednostkowe (podobne do Test Driven Development)
- Programowanie parami (koder i obserwator), zmiany co kilkadziesiąt minut – ułatwia jasność kodu.
- Stały kontakt z klientem (czasem zamiast specyfikacji)

Test-Driven Development

Fragment metodyki XP

- powstaje automatyczny test sprawdzający dodawaną funkcjonalność
- implementacja funkcjonalności by test się powiódł
- refaktoryzacja napisanego kodu, żeby spełniał on oczekiwane standardy.

XPrince

a) PRINCE2

b) RUP

c) XP

d) XPrince

SCRUM

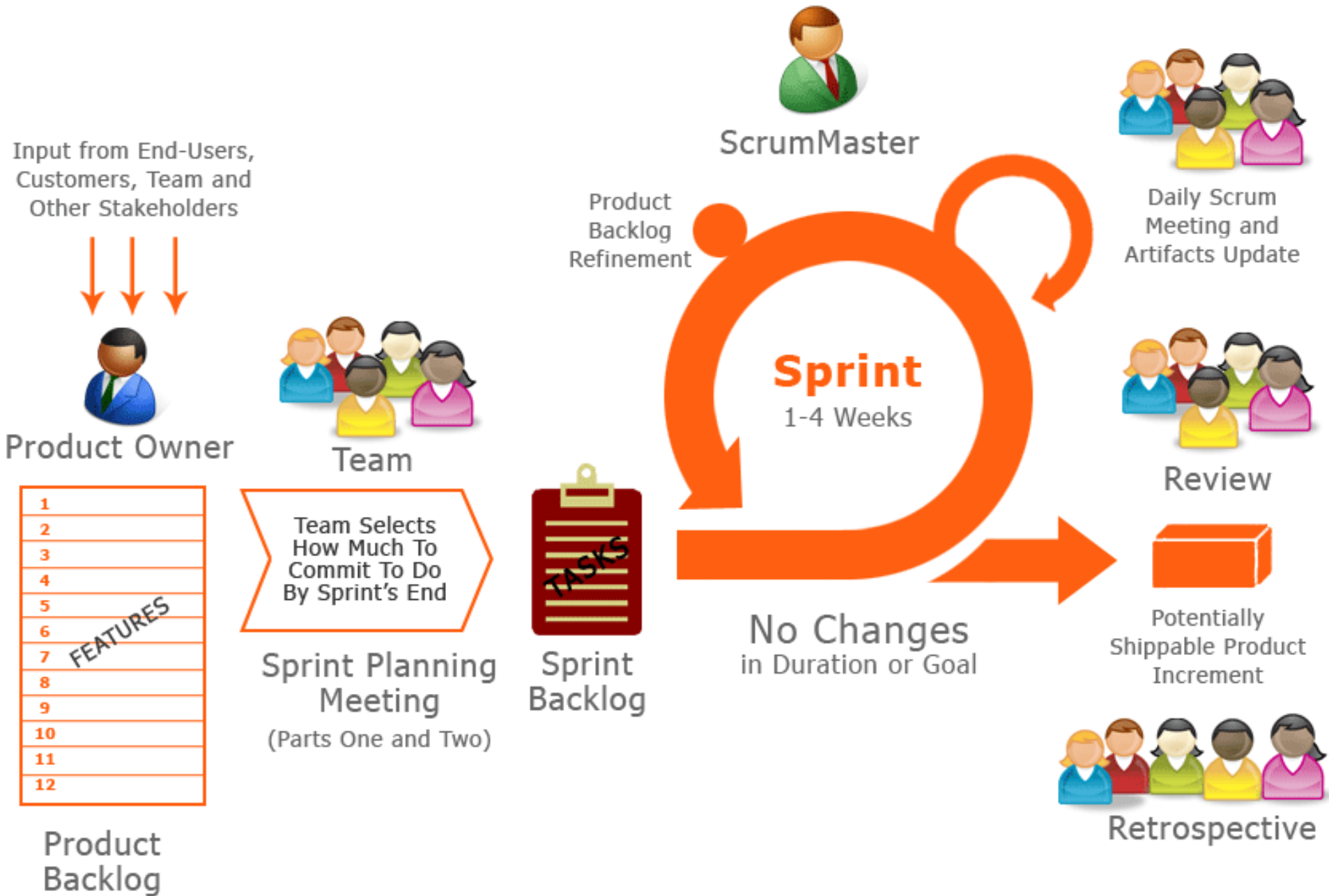
- Rozwój produktu podzielony na fazy (tzw Sprints) trwające kilka tygodni
- Funkcjonalności zbierane od klienta (user stories), segregowane na sprints (sprint planning).
- 15-minutowe spotkania każdego dnia (daily scrum) opisujące taski na dany dzień i podsumowujące dzień poprzedni (sprint review)
- Działająca wersja wytwarzana po każdym sprincie (musi być widoczna zmiana z poprzedniej wersji). Zapis zmian w rejestrze (sprint backlog)

Właściciel produktu – ustala priorytety, ustala cel pierwszego przebiegu. (na podstawie tego tworzonyc jest backlog)

Zespół – tworzy produkt. Samodzielnie przypisuje zadania do wykonania

Scrum master – odpowiada za usuwanie problemów oraz poprawną implementacje procesu.

SCRUM - role

SCRUM

OUR AGILE SCRUM PROCESS

Pytania na ćwiczenia: wybrać metodykę

- System reputacyjny dla stacji benzynowych
- Aplikacja mobilna – skaner wifi
- Aplikacja mobilna dla odwiedzających zoo
- Gra typu „angry birds”
- Aplikacja mobilna dla urzędu/rządu
- Rozbudowa systemu obsługi stanu magazynowego
- Rozbudowa strony internetowej (serwisu typu ebay)
- Budowa strony - wizytówki firmowej (landing page produktu)
- Budowa strony – bloga modowego